

Lovforslag nr. L 115. Fremsat den 2. december 1999 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed¹⁾

(Koncernregler, regnskabsår, administration af livsforsikringsbestande m.v.)

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 684 af 23. august 1999, foreta- ges følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Et forsikringsselskab må ikke drive an- den virksomhed end den forsikringsvirksomhed, der angives i koncessionen, medmindre andet følger af stk. 3 samt af § 6 a.

Stk. 2. Et forsikringsselskab antages at drive anden virksomhed, såfremt selskabet udøver en bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver virksomhed af anden art end forsikringsvirksomhed eller virksomhed efter § 6 a.

Stk. 3. Et forsikringsselskab kan i fællesskab med andre virksomheder drive anden virksomhed, såfremt

- 1) forsikringsselskabet ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) forsikringsselskabet ikke driver virksomheden sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end forsikringsselskabet.

Stk. 4. Et forsikringsselskabs eventuelle dattervirksomheder anses i forening med moderselskabet som ét forsikringsselskab ved anvendelsen af stk. 2 og 3.

Stk. 5. Hvis et forsikringsselskab eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. kommer til at drive anden virksomhed i strid med stk. 1 eller stk. 3, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelsen af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse vil være forbundet med et økonomisk tab.«.

2. §§ 16 og 18 ophæves.

3. I § 33 a indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Bestemmelserne i stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse på erhvervelse af kvalificerede andele i forsikringsselskabets moderselskab, når moderselskabets virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder.«.

4. Efter § 33 b indsættes i kapitel 3 a:

»§ 33 c. Finanstilsynet kan pålægge et holdingselskab, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, herunder mindst ét forsikringsselskab, at udskille de finansielle virksomheder i en delkoncern under et andet holdingselskab, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder, såfremt

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe, EF-tidende nr. L 330 af 5. december 1998, s. 1.

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at holdingselskabet ikke skal opfylde solvenskravene i § 34, stk. 7,
- 2) et medlem af holdingselskabets bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 9 a, stk. 1, nr. 1-3, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

§ 33 d. Finanstilsynet kan forlange, at et forsikringsselskabs moderselskab, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder, afhænder kapitalandelene i forsikringsselskabet, såfremt

- 1) moderselskabet ikke opfylder solvenskravene i § 34, stk. 7,
- 2) et medlem af moderselskabets bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 9 a, stk. 1, nr. 1-3, eller
- 3) moderselskabet modvirker en forsvarlig drift af forsikringsselskabet.

5. I § 34, stk. 3, ændres »i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond og andre reserver« til: »i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond, andre reserver samt efterstillede kapitalelementer«.

6. I § 72, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 1 og 3,« til: »§ 11,«.

7. § 74 ophæves.

8. I § 89, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Stillingen som ansvarshavende aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen i selskabet.«.

9. I § 92 a, stk. 4, indsættes efter »virksomheder«: »og i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab«.

10. I § 107, stk. 1, ændres »Senest 6 måneder« til: »Senest 5 måneder«.

11. § 119 affattes således:

»§ 119. Regnskabsåret er kalenderåret. Dog kan et forsikringsselskabs første regnskabsperiode omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst atten måneder.«.

12. I § 128, stk. 1, nr. 3, ændres »realkreditlovens § 1, stk. 4,« til: »realkreditlovens § 1, stk. 5,«.

13. I § 144 a, indsættes efter »eller som moderselskabets associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder«: »samt for transaktioner, der indgås mellem forsikringsselskabet og virksomheder eller personer, der direkte eller indirekte ejer 20 pct. eller mere af kapitalandelene eller stemmerettighederne i forsikringsselskabet samt disses dattervirksomheder og associerede virksomheder.«.

14. I § 144 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalingerne fra forsikringsselskabet, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om rente ved forsinket betaling.«.

15. Kapitel 15 affattes således:

»Kapitel 15

Administration af et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand

§ 151. Træffer Finanstilsynet beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 176, stk. 5, 250 eller 253, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå forsikringsbestandens administration.

Stk. 2. Når en forsikringsbestand tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde livsforsikringsselskabets koncession samt foranledige beslutningerne om administrationens iværksættelse, administrators udnævnelse samt koncessionens tilbagekaldelse registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. For at sikre administrationens forsvarlige varetagelse kan administrator, såfremt han skønner det nødvendigt, udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i for administrationen relevante forhold, herunder forsikringsforhold, såsom aktuarmæssige forhold eller forhold vedrørende porteføljeforvaltning.

Stk. 4. Honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes

størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for administrators udøvelse af hvervet, herunder om administrators sikkerhedsstilling.

§ 152. Administrator skal tage samtlige registrerede aktiver, jf. § 131, i besiddelse. I den forbindelse skal administrationsboet ved administrator registreres som berettiget i en værdipapircentral med hensyn til fondsaktiver og i tingbogen for så vidt angår fast ejendom. Med hensyn til øvrige registrerede aktiver skal disse håndpant sættes til fordel for administrationsboet ved administrator. De registrerede aktiver skal udgøre en særlig masse, der udelukkende skal tjene til dækning af de forsikredes krav.

Stk. 2. Erklæres et livsforsikringssselskab konkurs, oversender skifteretten straks de i stk. 1 nævnte midler til administrator.

Stk. 3. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne fordrø, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. § 154, stk. 1, mangler, for at de forsikringsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 154, stk. 2, er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets solvensmargin opgjort ved administrationsboets begyndelse, jf. §§ 34 og 73.

Stk. 4. Erklæres et livsforsikringssselskab konkurs, efter administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 5. Administrator skal forvalte de fra selskabet modtagne midler og kan hos selskabet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alle til administrationen nødvendige bøger og dokumenter udleveret.

§ 153. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan tilbagekøb af tegnede forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 128, stk. 1, nr. 7, nævnte policelån.

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de før dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med et så stort beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvarligt. Viser den endelige fastsættel-

se af forsikringsbeløbene, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

§ 154. Så snart administrator har taget de i § 152, stk. 1, omhandlede midler i besiddelse, skal administrator lade dem vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

Stk. 2. Samtidig skal administrator beregne de forsikringsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse. Administrator kan dog, såfremt det skønnes nødvendigt, fastsætte et andet grundlag for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser end de for selskabet ved administrationens begyndelse gældende beregningsgrundlag.

§ 155. Administrator skal snarest muligt, efter at vurdering og beregning i henhold til § 154 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere forsikringssselskaber, der driver virksomhed her i landet. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om Finanstilsynets tilladelse til overdragelsen, medmindre administrator indhenter den enkelte forsikringstagers accept. Ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den overenskomst, der er afsluttet mellem administrationsboet og det overtagende selskab og af sådanne oplysninger om dette selskab, som Finanstilsynet finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne. Medfører overenskomsten nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Medmindre Finanstilsynet på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end en måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2, nævnte frist træffer Finanstilsynet under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt

forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelse sket på sådan måde, at ikke alle administrationsboets midler er medgået, skal administrator afgive overskuddet til selskabet eller dets bo.

§ 156. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 155, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. § 72 og aktieselskabslovens § 3. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold, jf. § 14, og den af administrator beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i § 155, stk. 2, angivne måde.

Stk. 2. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 152, stk. 3, nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 3. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller til et andet selskab skal foretages.«.

16. § 176, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, skal forsikringsbestanden tages under administration i henhold til dennes lovs kapitel 15.«.

17. I § 179, stk. 12, indsættes efter »§ 123, stk. 3,«: »eller § 34, stk. 7,«.

18. I § 213 a ændres »en redegørelse for overdragelsen« til: »en meddelelse om overdragelsen«.

19. I § 237, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Forsikringsrådet behandler dog ikke spørgsmål vedrørende § 33 a, stk. 9, § 33 c og § 33 d.«.

20. I § 240, stk. 1, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til et forsikringsselskab med henblik på indhentelse af oplysninger og ved inspektioner.«.

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

21. § 240, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* I det omfang, det er nødvendigt for bedømmelsen af et forsikringsselskabs økonomiske stilling, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke selskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse. jf. definitionen i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 7 og 8.«.

22. § 240 a, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Såfremt indbetaling af selskabskapitalen sker med andre værdier end kontanter, skal ved stiftelsen og ved senere forhøjelser de i denne anledning oprettede dokumenter i bekræftet genpart, indsendes til Finanstilsynet.«.

23. § 240 c, stk. 5, nr. 7, affattes således:

»7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.«.

24. Efter § 257 a indsættes i kapitel 29:

»§ 257 b. Stiftere, bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af repræsentantskabet, vurderingsmænd, ansvarshavende aktuarer, revisorer, granskningsmænd, likvidatorer og generalagenter samt deres suppleanter, direktører og øvrige ansatte, må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Tilsvarende gælder bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af repræsentantskabet, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, direktører og øvrige ansatte i moderselskaber, jf. § 34, stk. 7.

Stk. 2. Såfremt videregivelsen er erhvervs-mæssigt begrundet, kan sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold videregives til koncernvirksomheder, der er underlagt en tavshedspligt som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, kan videregives til forsikringsselskabets moderselskab til brug for styring af virksomheder i koncernen, såfremt moderselskabet er en finansiel virksomhed, jf. § 34, stk. 7.

Stk. 4. Oplysninger om rent private forhold må kun videregives med forsikringstagerens samtykke. Ansatte i koncernforhold, der får sådanne oplysninger, er underkastet den i stk. 1 nævnte tavshedspligt.

Stk. 5. Forsikringsselskabet skal påse, at de personer, der får kendskab til oplysningerne, er bekendt med deres tavshedspligt.

Stk. 6. Forsikringsselskabet skal udarbejde retningslinier for, i hvilket omfang oplysninger om forsikringstagerens forhold kan videregives. Retningslinierne skal være offentligt tilgængelige.«.

25. § 258, stk. 1, affattes således:

»*Stk. 1.* Er strengere straf ikke forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelser af lovens forskrifter om indsendelse af anmeldelser, meddelelser og årsregnskaber til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med bøde. Overtrædelse af § 257 b straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffeloven. På samme måde straffes personer, der uberettiget udnytter fortrolige oplysninger, jf. § 257 b.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2000.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 1, nr. 8, kan ansvarshavende aktuarer, der ved lovens ikrafttræden tillige er medlem af direktionen, fortsætte hermed.

Stk. 3. Fristen i § 1, nr. 10, finder anvendelse med virkning for generalforsamlinger i tilknytning til regnskabsår, der afsluttes i år 2000.

Stk. 4. Forsikringsselskaber, der ved lovens ikrafttræden har et regnskabsår, der afviger fra kalenderåret, jf. § 1, nr. 11, skal senest i år 2002 aflægge årsregnskab, der følger kalenderåret. Finanstilsynet kan dog tillade, at omlægning af regnskabsåret sker senere end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt. Omlægningsperioden skal omfatte et kortere tidsrum end tolv måneder.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i § 1, nr. 1, kan forsikringsselskaber, der ved lovens ikrafttræden driver anden erhvervsvirksomhed sammen med forsikringsselskaber, pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet, fortsætte denne drift. Finanstilsynet skal inden 30. juni 2000 underrettes herom.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 under Økonomiministeriet fremlagde i september 1999 en rapport indeholdende en række anbefalinger med henblik på at skabe gode generelle rammevilkår for den finansielle sektor og herigennem bidrage til de nødvendige strukturelle tilpasninger og en styrket konkurrence. Udvalgets anbefalinger er udmøntet i en række ændringer i de finansielle love.

Udviklingen inden for den finansielle sektor har vist, at der såvel nationalt som internationalt er en tendens til, at der sker en koncentration af de finansielle virksomheder med henblik på at skabe konkurrence-dygtige enheder. I lyset heraf har Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 foreslået, at der sker en styrkelse af de finansielle tilsynsregler ved en udbygning af tilsynet med finansielle koncerner, dvs. holdingselskaber der udelukkende eller hovedsageligt ejer kapitalandele i finansielle virksomheder. Det foreslås, at der indføres et krav om, at Finanstilsynet skal godkende aktionærer, og at ledelsen i holdingselskabet skal opfylde visse krav om egnethed og hæderlighed. Derudover får Finanstilsynet mulighed for at forlange afhændelse af kapitalandele, og at de finansielle virksomheder udskilles i en koncern for sig. Desuden udbygges reglerne om koncerninterne transaktioner. Med henblik på at styrke muligheden for at styre de samlede risici inden for en koncern foreslås desuden en udvidelse af adgangen til at videregive kundeoplysninger til finansielle virksomheders moderselskaber. Det er en betingelse, at videregivelsen er nødvendig som et led i styringen af koncernens virksomheder, hvilket ikke omfatter videregivelse til brug for markedsføring eller kunderådgivning, og at videregivelsen ikke vedrører oplysninger om kundens rent private forhold. Det fastsættes desuden, at de finansielle virksomheder skal udarbejde offentligt tilgængelige retningslinier om, i hvilket omfang kundeoplysninger kan videregives.

Som følge af ovennævnte udvalgs arbejde blev der allerede ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 taget et første skridt mod indførelsen af tilsyn med holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Med loven blev der indført kapitalkrav til disse holdingselskaber, engagementsgrænser herfor samt ændrede ledelsesregler, hvorefter direktører i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet tillige kan være direktører i et holdingselskab, der udelukkende eller hovedsageligt ejer kapitalandele i finansielle virksomheder. De regler, der nu foreslås vedrørende holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder, er næste skridt i processen med henblik på at indføre tilsyn med disse holdingselskaber.

Som følge af indførelse af regler for finansielle koncerner ændres Forsikringsrådets kompetence i forhold til Finanstilsynet, ligesom reglerne om finansielle virksomheder, herunder forsikringselskabers, mulighed for at udøve bestemmende indflydelse i ikke-finansielle virksomheder lempes, således at to finansielle virksomheder kan udøve bestemmende indflydelse, også såfremt disse er fra samme delsektor.

For at skabe overensstemmelse med reglerne om likvidations- og konkursboer foreslås det, at behandlingen af de af loven omfattede administrationsboer fremover skal varetages af en af Finanstilsynet udnævnt administrator i stedet for Finanstilsynet.

Endvidere præciseres bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til at foretage inspektioner uden retskendelse.

Der sker med lovforslaget desuden en øget harmonisering og regelforenklning, ligesom lovforslaget indeholder mindre redaktionelle ændringer.

Finansielle koncerner

»Fit and proper«

Alle de finansielle love indeholder bestemmelser om, at ledelsen - det vil sige medlemmerne af besty-

relsen og direktionen - skal opfylde visse krav om egnet og hæderlighed (»fit and proper«).

Koncerner stiller betydelige krav til koncernledelsen evner, herunder dens evne til at overvåge de forskellige virksomheders risici. En regulering af holdingselskaber bør derfor indeholde krav om, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i holdingselskabet skal besidde tilstrækkelig erfaring og indsigt til, at de kan varetage den overordnede ledelse af koncernen.

Godkendelse af storaktionærer

De gældende regler i tilsynslovgivningen foreskriver, at tilsynet på forhånd skal underrettes om og godkende direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele i virksomheder under tilsyn. I forlængelse af at holdingselskaber kommer under tilsyn, er det naturligt, at der - på lige fod med øvrige finansielle virksomheder under tilsyn - indføres en direkte regel om underretning og godkendelse af holdingselskabers større aktionærer.

Udskillelse i delkoncern

Alle finansielle virksomheder har i dag en begrænsning i deres aktivitetssområde. Sådanne regler gælder ikke for holdingselskaber.

Holdingselskabet kan således eje f.eks. et værf eller en skofabrik samtidig med, at det ejer finansielle virksomheder. Disse ikke-finansielle aktiviteter vil kunne påføre de finansielle virksomheder koncernrisici.

Det foreslås derfor at give Finanstilsynet mulighed for at kræve udskillelse af de finansielle virksomheder i en delkoncern under et andet holdingselskab, hvorefter der efter de regler, der er blevet indført med lov nr. 328 af 31. maj 1999, vil blive stillet kapitalkrav til holdingselskabet og koncernen.

Afhændelse af kapitalandele

Såfremt et holdingselskab modvirker en forsvarlig drift af en finansiell virksomhed, har Finanstilsynet forskellige sanktionsmuligheder, herunder muligheden for at ophæve stemmeretten på aktieposten.

Denne sanktion er imidlertid ikke altid tilstrækkelig. For det første kan det være moderselskabets dårlige økonomiske situation - og ikke dets handlinger - der umuliggør en forsvarlig drift af den finansielle virksomhed. Dernæst kan en ophævelse af stemmeretten bevirke, at beslutningsprocessen i den finansielle virksomhed vanskeliggøres, da der så er risiko for, at der ikke er et tilstrækkeligt antal stemmeberettigede til at træffe beslutninger på generalforsamlingen. Som

en yderligere sanktionsmulighed foreslås der indført en mulighed for, at Finanstilsynet kan forlange, at holdingselskabet afhænder kapitalandelene i den finansielle virksomhed. Sådanne regler kendes fra andre EU-lande.

Koncerninterne transaktioner

Bestemmelsen om hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om koncerninterne transaktioner er enslydende i alle de finansielle love. Som følge af gennemførelsen af artikel 8 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringselskaber i en forsikringsgruppe - i det følgende benævnt »forsikringsgruppedirektivet« - ændres bestemmelsen i lov om forsikringsvirksomhed, således at kredsen af de omfattede virksomheder udvides dels med fjernere tilknyttede virksomheder, dels med personer, der er aktionærer. En tilsvarende ændring foretages i de øvrige finansielle love.

Som en yderligere konsekvens af gennemførelsen af forsikringsgruppedirektivet vil der i bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner blive indsat en bestemmelse om, at de finansielle virksomheder en gang årligt skal indberette væsentlige koncerninterne transaktioner til Finanstilsynet.

Såfremt en koncernintern transaktion i dag indgås i strid med reglerne i bekendtgørelsen herom, er sanktionen straf i form af bøde. Med lovforslaget vil transaktionen også skulle ophæves, og ydelserne tilbageleveres med forbehold for tredjemands eventuelle bedre stiftede rettigheder eller anden umulighed.

Videregivelse af kundeoplysninger

Loven muliggør i dag, at sædvanlige kundeoplysninger kan videregives til andre finansielle virksomheder inden for en koncern, forudsat at modtageren er underlagt en tavshedspligt svarende til forsikringselskabets.

Herudover kan oplysninger videregives, når dette er berettiget. Dette omfatter blandt andet videregivelse, som følger af en lovbestemt pligt, videregivelse til brug for klagesager og civile retssager samt i nogle tilfælde i forbindelse med outsourcing, f.eks. af edb.

Udviklingen inden for den finansielle sektor er gået i retning af, at et stigende antal finansielle virksomheder indgår i koncern med andre finansielle virksomheder med henblik på at skabe konkurrencedygtige enheder. På den baggrund har Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 peget på behovet for et bedre tilsyn med finansielle koncerner.

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed

Med henblik på at styrke muligheden for at styre de samlede risici inden for en koncern foreslås således en udvidelse af adgangen til at videregive kundeoplysninger til finansielle virksomheders moderselskaber. Det er en betingelse, at videregivelsen er nødvendig som et led i styringen af koncernens virksomheder, hvilket ikke omfatter videregivelse til brug for markedsføring eller kunderådgivning, og at videregivelsen ikke vedrører oplysninger om kundens rent private forhold.

Der har endvidere været peget på behovet for at udvide adgangen til at videregive kundeoplysninger som led i at sikre en effektiv drift. Dette indgik i udkastet til ændring af bestemmelsen, som Økonomiministeriet sendte i høring. På baggrund af en afvejning mellem hensynet til at sikre, at kunderne har tillid til, at kundeoplysningerne behandles fortroligt og hensynet til at sikre en effektiv drift af virksomheden, blev det samtidigt foreslået, at denne nye adgang til at videregive oplysninger ikke skulle omfatte følsomme kundeoplysninger eller videregivelse af kundeoplysninger i markedsføringsøjemed.

I de indkomne høringssvar blev der blandt andet rejst en række spørgsmål vedrørende forholdet til de påtænkte ændringer i registerlovgivningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at reglerne i de finansielle love suppleres af de generelle databeskyttelsesretlige regler i registerlovgivningen. Justitsministeriet vil i denne folketingsssamling fremsætte et lovforslag om behandling af personoplysninger med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (i det følgende benævnt »direktivet om behandling af personoplysninger«). På denne baggrund er det valgt på nuværende tidspunkt alene at foreslå ændringer, som angår styring af koncernrisici. Når der foreligger en afklaring vedrørende Justitsministeriets lovforslag om behandling af personoplysninger, kan der blive tale om at foreslå yderligere ændringer af reglerne i de finansielle love om videregivelse af kundeoplysninger.

Lovforslaget indeholder desuden et ny bestemmelse om, at forsikringsselskaberne skal udarbejde oftest muligt tilgængelige retningslinier om, i hvilket omfang kundeoplysninger kan videregives.

Tilsvarende ændringer foreslås gennemført i bank- og sparekasseloven, realkreditloven og lov om fondsmæglerselskaber.

Forsikringsrådets kompetence

Der er foreslået indsat enslydende regler i alle finansielle love vedrørende koncerner med et holding-selskab i spidsen, jf. ovenfor. I disse koncerner indgår ofte flere typer af finansiell virksomhed. Et krav om eksempelvis udskillelse af de finansielle virksomheder i en delkoncern vil for eksempel for forsikringsselskabernes vedkommende skulle stilles i medfør af lov om forsikringsvirksomhed, mens kravet i relation til pengeinstitutter vil skulle afgøres efter bank- og sparekasseloven. I henhold til lov om forsikringsvirksomhed har Finanstilsynet og Forsikringsrådet i fællesskab kompetence til at træffe afgørelser i henhold til loven, mens denne kompetence i de øvrige finansielle love er tillagt Finanstilsynet alene. Når der er tale om koncerner, hvori der indgår flere forskellige typer af finansiell virksomhed, vil der således kunne opstå en konflikt om, hvem der er den kompetente myndighed, såfremt bestemmelserne i lov om forsikringsvirksomhed ikke undtages Forsikringsrådets kompetence.

Disse kompetencekonflikter vil i øvrigt kunne opstå i alle forhold om koncerner, hvori der indgår flere typer finansiell virksomhed. Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 har i sin redegørelse gjort opmærksom på problemet, idet det anføres, at den gældende tilsynslovgivning ikke tager tilstrækkelig hensyn til den øgede aktivitet i finansielle koncerner samt at ens produkter bør behandles ens på samme måde i tilsynslovgivningen. Udvalget foreslår derfor at samle alle fælles bestemmelser fra de nuværende fælles love til en generel tilsynslov for finansielle virksomheder.

I forbindelse med en sådan lov må det forventes, at der skal være samme kompetente myndighed for alle bestemmelser, uanset arten af den finansielle virksomhed. Den hermed foreslåede undtagelse til Forsikringsrådets kompetence er således tillige første skridt i denne udvikling.

Administration af forsikringsbestande

For at skabe bedre overensstemmelse mellem behandlingen af de af kapitel 15 omfattede administrationsboer og behandlingen af finansielle virksomheders konkurs- og likvidationsboer foreslås kapitlets bestemmelser ændret, således at administrationen fremover ikke vil skulle foretages af Finanstilsynet. I stedet vil administrationen skulle varetages af en af Finanstilsynet udnævnt administrator eventuelt i fællesskab med en eller flere medadministratorer med særlig indsigt i forsikringsforhold.

Harmonisering og regelforenkling

Der sker med lovforslaget en øget harmonisering og regelforenkling. Således harmoniseres reglerne for forsikringssselskabers og pensionskassers fastlæggelse af regnskabsperiode med reglerne for de øvrige virksomheder i den finansielle sektor, ligesom gensidige forsikringssselskabers frist for afholdelse af generalforsamling bringes i overensstemmelse med reglerne i aktieselskabsloven, der allerede finder anvendelse for forsikringssselskaber og tværgående pensionskasser.

Det er vigtigt, at aktuaren ikke bliver stillet i en uheldig interessekonflikt mellem varetagelse af forsikringstagernes og selskabets interesser. Med loven sikres det derfor, at den ansvarshavende aktuar som kontrolorgan er uafhængig af selskabets ledelse.

Endelig ophæves bestemmelsen i lov om forsikringsvirksomhed om Finanstilsynets godkendelse af ændringer i selskabskapitalen i de tilfælde, hvor aktiekapitalen tilvejebringes helt eller delvist ved apportindskud. Herved bringes lov om forsikringsvirksomhed på dette punkt i overensstemmelse med de øvrige finansielle love samt aktieselskabsloven.

Bestemmende indflydelse

Efter gældende lovgivning må to finansielle virksomheder inden for samme lovområde (eksempelvis for forsikringssselskaber), bortset fra når det sker gennem kapitalformidlingsaktieselskaber, ikke tilsammen udøve bestemmende indflydelse. Tilsvarende regler gælder for ATP og LD. Disse virksomheder kan dog sammen med en finansiell virksomhed fra en anden delsektor udøve bestemmende indflydelse. To virksomheder inden for forskellige områder (eksempelvis et forsikringssselskab og et pengeinstitut) må således tilsammen udøve bestemmende indflydelse.

Det er svært at begrunde opretholdelsen af denne retstilstand. Det skyldes bl.a., at det ikke er mere risikabelt for to selskaber inden for samme lovområde, eksempelvis to livsforsikringssselskaber, at udøve bestemmende indflydelse, end det er for to virksomheder inden for forskellige lovområder, eksempelvis LD og en pensionskasse.

Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg uden retskendelse

Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg hos finansielle virksomheder uden retskendelse præciseres i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelsen i Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. En tilsvarende

de præcisering er allerede gennemført i såvel realkreditloven som lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget har baggrund i den redegørelse, som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinier for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Høring

Advokatrådet, Amtsrådsforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Den Danske Børsmæglerforening, Centralforeningen for Danske Assurandører, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Det Økonomiske Råd, Erhvervenes Skattesekretariat, Erhvervsankenævnet, Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finansstyrelsen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglerernes Branche-forening, FTF, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Københavns Fondsbørs A/S, Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Pengeinstitutternes Betalingssystemer A/S, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Registrertilsynet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet og Værdipapircentralen.

Administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige samt miljømæssige konsekvenser mv.

Lovforslaget skønnes, sammen med de samtidige foreslåede ændringer i de øvrige finansielle love (lov om banker og sparekasser mv., lov om realkredit, lov om fondsmæglerforeninger, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt lov om værdipapirhandel mv.) at medføre behov for 1 AC-årsværk og 1 kontorfunktionær-årsværk i Finanstilsynet. De samlede udgifter hertil skønnes årligt at være 600.000 kr. Hertil

kommer driftsudgifter på 200.000 kr. årligt. De samlede udgifter til Finanstilsynets tilsyn dækkes af selskaber under Finanstilsynets tilsyn. Beløbet vil blive fordelt mellem de enkelte finansielle sektorer efter Finanstilsynet sædvanlige fordelingsnøgler.

Lovforslaget skønnes hverken at have miljømæssige konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne.

Erhvervsmæssige konsekvenser

Ændringerne forventes at skabe bedre rammer for strukturtilpasning og bidrager derved til øget konkurrence.

Forslaget udgør endnu et skridt i indførelsen af et egentligt tilsyn med holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Første skridt blev taget i foråret 1999, hvor bl.a. blev indført kapitalkrav til disse holdingselskaber.

Med nærværende lovforslag foreslås bl.a. indført krav til holdingselskabets ledelses egnethed og hæderlighed, svarende til det krav, der stilles til lederne i de finansielle virksomheder. Det vurderes, at lederne i moderselskaber i de nuværende finansielle koncerner i dag kan opfylde kravet om egnethed og hæderlighed.

Derudover foreslås, at der gives mulighed for, under visse omstændigheder, dels at forlange de finansielle virksomheder under holdingselskabet udskilt i en delkoncern, dels at forlange at holdingselskabet afhænder sine kapitalandele i de finansielle virksomheder.

Med lovforslaget sker der desuden en øget harmonisering og regelforenkling af de finansielle love. Forskelle i lovgivningen vil derfor ikke være en parameter, der får betydning for finansielle virksomheders organisering af arbejdet. Regelforenklingen vil indebære en administrativ lettelse for selskaberne.

Den foreslåede udvidelse af adgangen til at videregive kundeoplysninger til forsikringsselskabets moderselskab vil muliggøre, at moderselskabet i koncernen får det bedst mulige redskab til at vurdere koncernens samlede risici.

Lovforslaget gør det muligt for finansielle virksomheder fra samme sektor tilsammen at udøve bestemmende indflydelse, forudsat at virksomhederne ikke

indgår i en koncern eller et administrationsfællesskab. Dette er med til at styrke muligheden for aktivt ejerskab, og dermed muligheden for indflydelse på størrelsen af afkastet af den pågældende investering. Forsikringsselskaberne får dermed bedre mulighed for at sikre deres pensionskunder den bedst mulige forretning af pensionsmidlerne.

Forslaget om, at aktuaren ikke tillige må være direktør i selskabet, skønnes ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser for branchen.

Den foreslåede ændring, hvorefter regnskabsåret kun kan være kalenderåret, kan eventuelt medføre en mindre udgift i forbindelse med omlægningen af regnskabsåret. Det anslås, at maksimalt 10 pct. af de af loven omfattede selskaber, vil blive berørt af denne ændring.

Som det fremgår ovenfor, dækkes de samlede udgifter til Finanstilsynets tilsyn af selskaber under Finanstilsynets tilsyn. En merudgift for Finanstilsynet på 800.000 kr. medfører således en tilsvarende stigning i de finansielle virksomheders bidrag til Finanstilsynet.

Det vurderes, at knap 200 virksomheder vil være omfattet af loven. Et fokuspanel bestående af 45 virksomheder har vurderet lovforslagets administrative konsekvenser.

Ca. 24 pct. skønner, at lovforslaget indebærer omstillingsbyrder i form af oplægning af regnskabsprogrammer og udarbejdelse af regler vedrørende videregivelse af kundeinformationer. Pr. berørt virksomhed skønnes byrden at være knap 30 timer, hvilket på samfundsniveau betyder, at omstillingsbyrden forventes at ligge i intervallet mellem ca. 400 og 2.400 timer.

Ca. 18 pct. af panelet forventer at få løbende administrative byrder som følge af lovforslaget. Pr. berørt virksomhed skønnes byrden at være ca. 64 timer årligt og vil bl.a. knytte sig til kravet om offentlig tilgængelig information om reglerne for videregivelse af kundeoplysninger.

Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører artikel 8 i forsikringsgruppedirektivet. Direktivet er delvist gennemført i dansk ret ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 og er med lovforslaget gennemført i sin helhed.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen.	Ja. Sammen med de samtidigt foreslåede ændringer i de øvrige finansielle love anslås udgiften til kr. 800.000 for Finanstilsynet, som dækkes af bidrag fra den finansielle sektor.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ja. Sammen med de samtidigt foreslåede ændringer i de øvrige finansielle love anslås udgiften til kr. 800.000 for Finanstilsynet som dækkes af bidrag fra den finansielle sektor.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Mindre administrative byrder.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget gennemfører artikel 8 i forsikringsgruppedirektivet. Direktivet er delvist gennemført i dansk ret ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 og er med lovforslaget gennemført i sin helhed.	

Lovovervågning

Regeringen har iværksat en række initiativer med henblik på at forbedre lovkvaliteten. Bl.a. skal der foretages en grundig vurdering af, om de mål og forudsætninger, der bliver antaget i forbindelse med lovens tilblivelse, også holder efterfølgende. På det finansielle område vil følgende lovforslag være omfattet af den mere systematiserede lovovervågning:

- bank- og sparekasseloven,
- realkreditloven,
- lov om forsikringsvirksomhed,
- fondsinæglerselskabsloven,
- værdipapirhandelsloven,
- lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt
- firmapensionskasseloven.

I betænkning nr. 1376 udgivet af Økonomiministeriets udvalg om den finansielle sektor efter år 2000 anbefales det, at der igangsættes et lovudredningsarbejde, der har til formål at udarbejde forslag til en ny lovgivningsstruktur samt overveje mulighederne for regelforenkling. Økonomiministeriet påtænker, at igangsætte et sådan arbejde i slutningen af 1999 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingssamlingen 2000/2001 samt 2001/2002. Relevante offent-

lige myndigheder, brancheorganisationer mv. vil blive inddraget i arbejdet.

I forlængelse af dette arbejde vil økonomiministeren give en redegørelse til Folketingets Erhvervsudvalg indeholdende en vurdering af de indhøstede erfaringer med revideringen af de finansielle love, herunder de love, der deltager i lovovervågningen.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det er vigtigt, at den finansielle sektor uanset ejerskabsforhold kan tilpasse sig strukturudviklingen. Dette er en betingelse for, at sektoren kan være konkurrencedygtig også i fremtiden og en begrundelse for, at den finansielle lovgivning ikke bør fastholde unødvendige ejerbarrierer.

Det er samtidigt vigtigt, at de finansielle virksomheder får mulighed for at sikre sig størst muligt afkast af deres investeringer, herunder at forsikringselskaber og pensionskasser mv. får bedre mulighed for at sikre deres pensionskunder den bedst mulige forrentning af pensionsmidlerne.

Et modgående hensyn mod en fuldstændig ophævelse af reglerne i den finansielle lovgivning om bestemmende indflydelse er, at de finansielle virksomheder forvalter betrodne midler, herunder problemstillinger i forbindelse med en hovedaktionærs hæftelse for selskabet.

Efter gældende lovgivning må to finansielle virksomheder inden for samme lovområde ikke tilsammen udøve bestemmende indflydelse. Tilsvarende regler gælder for ATP og LD. To virksomheder inden for forskellige områder (eksempelvis et pengeinstitut og et forsikringsselskab) må derimod tilsammen udøve bestemmende indflydelse.

Det er svært, at begrunde opretholdelsen af denne retstilstand. Det skyldes bl.a., at det ikke er mere risikabelt for to selskaber inden for samme lovområde, eksempelvis to livsforsikringsselskaber, at udøve bestemmende indflydelse, end det er for to virksomheder inden for forskellige lovområder.

Lovforslaget indebærer en lempelse af de nuværende regler uden at ændre ved det generelle forbud mod at én finansiell virksomhed kan udøve bestemmende indflydelse i en anden ikke-finansiell virksomhed.

Forslaget indebærer, at et forsikringsselskab i fællesskab med en eller flere andre virksomheder, kan drive alle former for erhvervsvirksomhed, f.eks. industri- eller rederivirksomhed, blot virksomheden ikke drives i fællesskab med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med forsikringsselskabet eller med forsikringsselskaber, der indgår i administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Endvidere vil særlovgivning inden for særlige områder kunne begrænse mulighederne for drift af anden virksomhed.

Ved et administrationsfællesskab mellem forsikringsselskaber forstås som hidtil et organiseret samarbejde mellem flere forsikringsselskaber og/eller pensionskasser om såvel administrative funktioner som investeringsdispositioner.

Forslaget indebærer, at den eksisterende adgang til at drive anden virksomhed sammen med finansielle virksomheder, der ikke er forsikringsselskaber, men som indgår i koncern med forsikringsselskabet, bortfalder. Skærpsen er i overensstemmelse med betænkning nr. 1376 om den finansielle sektor efter år 2000, hvoraf det fremgår, at det forudsættes, at virksomheder ikke indgår i en koncern eller et administrationsfællesskab. Forsikringsselskaber, der i dag driver anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med for-

sikringsselskabet, kan fortsætte med at drive de pågældende virksomheder, jf. lovforslagets § 2, stk. 5.

Kravet om, at virksomheden skal drives i fællesskab med andre, medfører, at det enkelte forsikringsselskab fortsat ikke direkte eller indirekte må have bestemmende indflydelse på virksomheden, jf. § 6, stk. 2.

Den fælles drift kan ikke ske sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med forsikringsselskabet eller sammen med forsikringsselskaber, der indgår i administrationsfællesskab med forsikringsselskabet. Dette indebærer, at de nævnte virksomheder i samme koncern betragtes som ét selskab ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse. To forsikringsselskaber, der indgår i samme koncern eller administrationsfællesskab, kan således ikke eje hver en tredjedel af f.eks. en industrivirksomhed sammen med en rederivirksomhed, der ikke indgår i koncernen. Der er derimod ikke noget til hinder for, at et forsikringsselskab sammen med f.eks. en rederivirksomhed, der er søsterselskab til forsikringsselskabet, og et forsikringsselskab, der ikke indgår i koncernen eller administrationsfællesskabet, ejer industrivirksomheden. Tilsvarende hindrer lovforslaget ikke, at anden virksomhed kan drives i fællesskab med forsikringsselskabets holdingselskab.

Muligheden efter de nugældende regler for to eller flere forsikringsselskaber at udøve bestemmende indflydelse over et kapitalformidlingsaktieselskab bliver med den foreslåede nye regel i stk. 3 overflødig.

Uanset lovforslaget skal et forsikringsselskab opfylde lov om forsikringsvirksomheds øvrige regler, herunder ledelsesreglerne i §§ 83 - 101, kapitalgrundlagsreglerne i medfør af § 34, investeringsreglerne i §§ 127 a - 134 a samt reglerne om koncerninterne transaktioner i §§ 142 - 144 a.

Bestemmelsen om, at virksomheden skal drives i et andet selskab end forsikringsselskabet, skal forstås således, at virksomheden skal drives i et særskilt selskab med begrænset ansvar. Virksomheden kan således ikke drives som et interessentskab eller på anden måde, der medfører, at et forsikringsselskab kommer til at hæfte direkte for virksomhedens gæld m.v.

Det foreslåede stk. 4 svarer indholdsmæssigt til den nugældende § 6, stk. 4, 2. pkt.

Stk. 5 skal sikre, at et forsikringsselskab, der sammen med andre virksomheder driver anden virksomhed, ikke lider økonomiske tab som følge af ændringer i koncern- eller ejerforhold.

Situationen kan for eksempel opstå:

- hvis et forsikringselskab, der ejer 25 pct. af en skotøjsfabrik, fusionerer med et andet forsikringselskab, der ejer 26 pct. af skotøjsfabrikken, eller
- hvis et holdingselskab, der ejer et forsikringselskab, som ejer 25 pct. af en skotøjsfabrik, køber et pengeinstitut, der ejer 26 pct. af samme skotøjsfabrik.

I det første tilfælde vil der ske en overtrædelse af § 6, stk. 1, og i det andet tilfælde en overtrædelse af § 6, stk. 3. Det vil i sådanne situationer være rimeligt, at der gives en frist til afvikling. Bestemmelsen omfatter alle situationer, hvor ændringer i koncern- eller ejerforhold medfører, at § 6, stk. 1 eller 3 overtrædes.

Til nr. 2

For forsikringselskaber suppleres aktieselskabslovens regler om apportindskud, d.v.s. indbetaling i andre værdier end aktier, af § 16. Der er tale om en særegen bestemmelse for forsikringselskaber, idet aktieselskabsloven ikke kræver godkendelse af, at aktiekapitalen tilvejebringes helt eller delvist ved apportindskud. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet der ikke har været konstateret et tilsynsmæssigt behov for særskilt at kræve tilladelse fra Finanstilsynet, når et forsikringselskabs kapital ønskes indbetalt i andre værdier end kontanter. Herved bringes lov om forsikringsvirksomhed på dette punkt i overensstemmelse med den øvrige finansielle lovgivning. Aktieselskabslovens regler om indbetaling af selskabskapitalen, herunder reglerne om apportindskud, som kræver at der foreligger vurderingsberetning udfærdiget af uvildige vurderingsmænd, finder fortsat herefter anvendelse, også på gensidige forsikringselskaber, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 3

De gældende regler i tilsynslovgivningen foreskriver underretning af tilsynet og forhåndsgodkendelse af direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele i virksomheder under tilsyn. Som anført er der ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 indført kapitalkrav til holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Dette var første skridt i indførelsen af et egentligt tilsyn med disse holdingselskaber. Som en yderligere foranstaltning foreslås i stk. 9 indført en regel om godkendelse af direkte og indirekte erhvervelse af kvalificerede andele i holdingselskabet.

Af § 33 a, stk. 1 fremgår, at Finanstilsynet efter nu gældende regler skal godkende direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele i forsikringselskabet. Hvis en erhvervelse af en kvalificeret andel i

holdingselskabet medfører, at aktionæren får en sådan dominerende indflydelse på holdingselskabet, at aktionæren derved reelt kommer til at besidde en kvalificeret indirekte andel af forsikringselskabet, vil erhvervelsen ikke alene være omfattet af det foreslåede stk. 9, men også af den gældende § 33 a, stk. 1

Det foreslåede stk. 9 vil medføre, at der også i de tilfælde, hvor erhvervelsen ikke medfører dominerende indflydelse i holdingselskabet, skal ske forhåndsgodkendelse af og indberetning til Finanstilsynet, dog kun for aftaler om erhvervelser indgået efter lovens ikrafttræden.

Såfremt der er tale om en erhvervelse, der både er omfattet af det gældende stk. 1 og af det hermed foreslåede stk. 9, skal der alene indgives én ansøgning til Finanstilsynet.

Til nr. 4

Til § 33 c

Ved etablering af en koncernstruktur, hvori der indgår både finansiell og ikke-finansiell virksomhed, vil det være muligt at undgå, at holdingselskabet kommer under tilsyn og bliver omfattet af reglerne om solvenskrav til de holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder samt reglerne om krav til holdingselskabernes ledelse med hensyn til egnethed og hæderlighed. For at undgå, at koncernstrukturen indrettes med dette formål foreslås det, at Finanstilsynet skal have hjemmel til at forlange de finansielle virksomheder udskilt i en delkoncern under et andet holdingselskab, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Finanstilsynet kan kræve en sådan udskillelse både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Der er særlige risici forbundet med at indgå i en koncern, bl.a. kan økonomiske vanskeligheder i en del af koncernen »smitte« de øvrige koncernselskaber. Det kan endvidere være vanskeligt at føre et effektivt tilsyn med et selskab under tilsyn, der i øvrigt indgår i koncernen, hvilket bl.a. er baggrunden for reglerne om »snævre forbindelser« (§ 9, stk. 4 og 5 i lov om forsikringsvirksomhed). Et krav om udskillelse af de finansielle virksomheder i en delkoncern kan være nødvendigt i sådanne tilfælde. Der kan herved i øvrigt henvises til anbefalingerne i Rapporten fra Committee of Governors of the Central Banks of Member States of the European Economic Community af 28. april 1992 side 12, hvorefter følgende fremgår: »The corporate and management structure of the group must be

transparent and enable effektive supervision. Supervisors should have the power to achieve a change to unsatisfactory structures, particularly against the risk of contagion, both at the authorization stage and post authorisation. In the case of a mixed-activity group supervisors should be able to insist that it be structured in such a way that its financial activities are managed through a self-contained financial sub-group.«

Hvornår udskillelse af de finansielle virksomheder er påkrævet, må vurderes i hvert enkelt tilfælde. I denne vurdering skal der ses på, hvorvidt koncernen er struktureret således, at holdingselskabet ikke skal opfylde solvenskravene, eller holdingselskabets ledelse ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, eller koncernstrukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

Ved udskillelsen opnås, at de finansielle virksomheders nye moderselskab som nævnt bliver et holdingselskab, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Dette nye holdingselskab vil dermed blive omfattet af reglerne om solvenskrav m.v.

Til § 33 d

Når der skal gives tilladelse til en virksomhed under tilsyn, stilles der dels kapitalkrav, dels krav til ledelsens - dvs. medlemmerne af bestyrelsen og direktionen - egnethed og hæderlighed.

Ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev der, som første skridt mod indførelsen af et egentligt tilsyn med holdingselskaber, indført kapitalkrav til holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Som et yderligere led i indførelsen af et sådant tilsyn foreslås nu, at holdingselskabets ledelse skal opfylde samme krav om egnethed og hæderlighed, som ledelserne i de finansielle virksomheder, herunder at medlemmer af bestyrelse og direktion i holdingselskabet skal besidde tilstrækkelig erfaring og indsigt til, at de kan varetage den overordnede ledelse og overvåge de forskelligartede virksomheders risici.

Efter de gældende regler kan Finanstilsynet tilbagekalde et selskabs tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed, såfremt forsikringssselskabet ikke opfylder det gældende solvenskrav eller ledelsen ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. ovenfor.

I forlængelse heraf foreslås der indført en regel om, at Finanstilsynet skal kunne forlange, at et moderselskab afhænder kapitalandelene i et forsikringssselskab, hvis moderselskabet ikke opfylder solvenskravet i den gældende § 34, stk. 7 eller, hvis ledelsen i modersel-

skabet ikke opfylder kravene til egnethed eller hæderlighed. I den oven for nævnte rapport fra Committee of Governors of the Central Banks of the Member States of the European Economic Community anføres følgende herom (side 12): »The parent company of a financial conglomerat or of the financial sub-group within a mixed-activity group should be a source of strength to the group, both qualitatively and quantitatively; if it is unable or unwilling to discharge this role, supervisors should have the power to require disinvestment by a parent company of its investment in supervised subsidiaries.«

Som § 33 d, nr. 3 foreslås, at en afhændelse af kapitalandelene kan kræves, såfremt moderselskabet modvirker en forsvarlig drift af forsikringssselskabet. Begrebet »modvirker en forsvarlig drift« kendes tillige fra § 33 b, hvorefter Finanstilsynet kan ophæve kapitalejers stemmeret, hvis de modvirker en forsvarlig drift. Der henvises i øvrigt til Professor Erik Werlauff's redegørelse om Finanstilsynets indgrebsmuligheder (Finanstilsynets årsberetning 1998), hvori spørgsmålet om »Modvirkning af forsvarlig drift« behandles.

I redegørelsen beskrives endvidere, at forvaltningsrettens almindelige proportionalitetsprincip finder anvendelse. Der skal være forholdsmæssighed (proportionalitet) mellem det tilsigtede mål og det anvendte middel. Der må ikke anvendes mere indgribende foranstaltninger, hvis det er tilstrækkeligt at anvende mindre indgribende midler. Dette indebærer, at Finanstilsynet indgreb ikke må være videregående, end formålet kræver.

Den foreslåede § 33 d finder alene anvendelse på moderselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. Andre holdingselskaber kan bringes ind under reglen i de tilfælde, hvor den foreslåede § 33 c bringes i anvendelse.

Til nr. 5

§ 34, stk. 3, er hjemmelen for udstedelsen af kapitalgrundlagsbekendtgørelserne for forsikringssselskaber (bekendtgørelse nr. 637 af 6. juli 1994 om kapitalgrundlag for livsforsikringsvirksomhed for forsikringssselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet samt bekendtgørelse nr. 638 af 6. juli 1994 om kapitalgrundlag for skadesforsikringsvirksomhed for forsikringssselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet).

Ved den foreslåede ændring præciseres, at Finanstilsynet i disse bekendtgørelser ikke alene skal fastsætte regler for, hvorledes egenkapitalelementerne,

som selskabskapital og sikkerhedsfond, skal medregnes til basiskapitalen, men tillige regler for i hvilket omfang de efterstillede kapitalelementer, såsom ansvarlig lånekapital og medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser, skal medregnes hertil.

Til nr. 6

Bestemmelsen angiver hvilke regler i aktieselskabsloven, der finder anvendelse på gensidige forsikringselskaber. Det foreslås at justere denne bestemmelse, således at også aktieselskabslovens krav i § 11, stk. 2 om fuldt indbetalt selskabskapital finder anvendelse på de gensidige forsikringselskabers indbetaling af garantikapital. Bestemmelsen er ikke udtryk for en skærpelse af retstilstanden.

Til nr. 7

Bestemmelsen foreslås ophævet som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2. Aktieselskabslovens regler om apportindskud §§ 6-6 c og § 11 om, at et aktieselskab ikke kan registreres, medmindre det samlede aktiebeløb som er bindende tegnet og tildelt, er fuldt indbetalt, finder herefter anvendelse på et gensidigt forsikringselskab med de nødvendige tilpasninger, jf. § 72.

Til nr. 8

Den ansvarshavende aktuar er ansat i livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser med den opgave at påse, at forsikringstagernes og medlemmernes interesser bliver tilgodeset. Aktuarens lovmæssige opgaver er beskrevet i § 89, stk. 4-6. F.eks. skal den ansvarshavende aktuar påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag samt indberette enhver tilsidesættelse heraf til Finanstilsynet. Såfremt den ansvarshavende aktuar samtidig er medlem af selskabets direktion, kan der være risiko for at aktuaren kan blive stillet i en uheldig interessekonflikt mellem varetagelse af forsikringstagernes eller aktionærernes interesser.

Bestemmelsen skal derfor sikre, at den ansvarshavende aktuar som kontrolorgan er uafhængig af selskabets ledelse. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ledelsesreglerne i §§ 92 a-92 g.

Til bestemmelsen er knyttet den overgangsregel, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, at en ansvarshavende aktuar fortsat kan være medlem af direktionen, hvis den pågældende varetager denne stilling ved lovens ikrafttræden.

Til nr. 9

Ændringen er af rent redaktionel karakter og præciserer, at interne revisorer, som det hele tiden har været tilsigtet, også kan fungere i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab.

Til nr. 10

Bestemmelsen tilsigter at bringe de gensidige selskabers frist for afholdelse af generalforsamling i overensstemmelse med reglerne for aktieselskaber.

Til nr. 11

Efter de gældende regler kan forsikringselskaber og pensionskasser frit fastlægge deres regnskabsperiode, dog således at den altid skal være tolv måneder. For øvrige virksomheder i den finansielle sektor gælder, at kalenderåret er obligatorisk som regnskabsperiode.

Det foreslås, at reglerne for forsikringselskaber harmoniseres med reglerne for de øvrige virksomheder i den finansielle sektor, f.eks. pengeinstitutter og realkreditinstitutter. En regnskabsperiode, der er sammenfaldende med den, der i øvrigt følges inden for sektoren, giver regnskabslæserne de bedste muligheder for relevante sammenligningstal. Samtidig vil en fælles regnskabsperiode for forsikringselskaberne være mest hensigtsmæssig i forhold til Finanstilsynets udarbejdelse af en statistik om sektoren. I alt 35 forsikringselskaber har p.t. regnskabsår, der afviger fra kalenderåret. Det foreslås, at disse selskaber inden for en overgangsperiode skal omlægge deres regnskabsår, så det følger kalenderåret, jf. lovforslagets § 2, stk. 4.

Til nr. 12

Ændringen er af rent ordensmæssig karakter, idet realkreditlovens § 1, stk. 1, nr. 4 ved lov nr. 353 af 6. juni 1995 blev ændret til § 1, stk. 5.

Til nr. 13

Kredsen af de omfattede virksomheder udvides dels med fjernere tilknyttede virksomheder, dels med personer, der er aktionærer.

Dette er en gennemførelse af artikel 8 i forsikringsgruppeditivt.

Som en yderligere konsekvens af gennemførelsen af forsikringsgruppeditivet vil der i bekendtgørelsen om koncernterne transaktioner blive indsat en bestemmelse om, at de finansielle virksomheder en gang årligt skal indberette væsentlige koncernterne transaktioner til Finanstilsynet.

Til nr. 14

Når finansielle virksomheder indgår i en koncern, er der ved koncerninterne transaktioner risiko for, at der indirekte overføres midler mellem selskaberne, hvis der fastsættes en pris eller vilkår, der ikke er markedsmæssige.

Til imødegåelse heraf har Finanstilsynet i medfør af stk. 1 udstedt bekendtgørelse nr. 189 af 24. marts 1998 om koncerninterne transaktioner. Derudover er der i den finansielle lovgivning særlige bestemmelser om visse typer af koncerninterne transaktioner (primært lån og sikkerhedsstillelse).

Såfremt en transaktion i dag indgås i strid med reglerne i den nævnte bekendtgørelse, er sanktionen straf i form af bøde.

Som yderligere sanktion foreslås det i stk. 2, at transaktionen skal ophæves, og ydelserne tilbageleveres med forbehold for tredjemands eventuelle bedre stiftede rettigheder eller anden umulighed. Er der således eksempelvis tale om en aftale om salg af et aktiv i strid med bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, og bliver aktivet af forsikringselskabets medkontrahent derefter videresolgt til en tredjemand, som efter dansk rets almindelige regler om eksstinktion af rettigheder har erhvervet ret til aktivet, kan tilbagelevering ikke finde sted.

Udgangspunktet for Finanstilsynets vurdering af, hvorvidt en transaktion er indgået i strid med reglerne i bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, vil være den erklæring, selskabets revisorer afgiver herom i revisionsprotokollatet vedrørende årsregnskabet, jf. § 4, stk. 5, i bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder og finansielle koncerner.

Da der er tale om tilbagelevering, vil alene transaktioner vedrørende ydelser, der rent faktisk kan tilbageleveres, skulle ophæves i medfør af bestemmelsen. Er der indgået en aftale i strid med bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, om eksempelvis en arbejdsydelse, kan en sådan ikke tilbageleveres.

Kan ydelserne ikke tilbageleveres, vil forsikringselskabet eventuelt kunne få et økonomisk tab erstatet efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Består ydelsen i, at forsikringselskabet skal stille sikkerhed, skal en sådan sikkerhedsstillelse ophøre, medmindre sikkerhedsstillelsen er afgivet over for en medkontrahent i god tro.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er baseret på principperne i aktieselskabslovens § 115, stk. 3-4 om lån og sikkerhedsstillelse i strid med § 115, stk. 1 (ulovlige aktionærlån) og finder alene anvendelse på transaktioner indgået efter lovens ikrafttræden.

En ophævelse af en koncernintern transaktion vil også skulle finde sted i tilfælde, hvor forsikringselskabets medkontrahent ikke har vilje eller evne til at udligne forskellen mellem markedsvilkår og den koncerninterne transaktions vilkår. Som eksempel kan nævnes et forsikringselskabs salg af en fast ejendom til et koncernforbundet selskab til en pris, der ligger under markedsværdien.

Til nr. 15

Indholdet af det eksisterende kapitel 15 er i stort set uændret form, bortset fra visse moderniseringer, overført fra lov om livsforsikringsvirksomhed fra 1904.

For at skabe bedre overensstemmelse mellem behandlingen af de af kapitel 15 omfattede administrationsboer og behandlingen af finansielle virksomheders konkurs- og likvidationsboer foreslås kapitlets bestemmelser ændret, således at administrationen fremover ikke vil skulle varetages af Finanstilsynet, men af en af Finanstilsynet udnævnt administrator eventuelt i fællesskab med en eller flere medadministratorer med særlig indsigt i forsikringsforhold.

Den almindelige udvikling siden bestemmelseernes tilblivelse i begyndelsen af århundredet, herunder den øgede differentiering af forsikringsforretningerne, betyder, at der kan være uklarhed omkring de eksisterende bestemmelsers indhold.

Dertil kommer, at Forsikringsrådet i udtalelse til Markedsværdiudvalget om rentegarantiproblemet af 30. august 1999 har udtalt:

»Reglerne i lov om forsikringsvirksomhed for et administrationsbo findes i lovens kapitel 15, men disse regler er ikke udtømmende. Ved behandlingen af eventuelle administrationsboer vil Forsikringsrådet konkret afveje forholdet mellem konkurslovens ligebehandlingsprincip og kontributionsprincippet. Forsikringsrådet finder det rigtigst at tage udgangspunkt i, i hvilket forhold forsikringerne med de forskellige rentegarantier/ydelsesgarantier har bidraget til opbygningen af de eksisterende hensættelser, men vil altså foretage en konkret afvejning af forholdet mellem på den ene side ligebehandlingsprincippet - samme forholdsmæssige reduktion på alle ydelser med rentegaranti - og på den anden side kontributionsprincippet - samme forrentning til alle forsikringer - fra administrationsbo til administrationsbo.«

Økonomiministeriet vil derfor nærmere gennemgå reglerne i kapitel 15 og vurdere mulighederne for at præcisere indholdet af bestemmelserne. Reglerne i kapitel 15 vil eventuelt efterfølgende blive foreslået ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 151

I *stk. 1* foreslås, at administrationen fremover skal varetages af en af Finanstilsynet udnævnt administrator, i stedet for som hidtil af Finanstilsynet.

Det foreslåede *stk. 2* svarer med konsekvensrettelser til det nuværende § 151, stk. 1.

I *stk. 3* foreslås, at administrator kan udpege en eller flere medadministratorer. Hensigten hermed er at sikre, at administrationen varetages med størst mulig ekspertise og indsigt i relevante forhold. Udover medadministratorer med indsigt i forsikringsforhold, kan tillige en kurator i forsikringsselskabets konkursbo eller en likvidator i forsikringsselskabets likvidationsbo udpeges som medadministrator, hvis administrator skønner, at dette vil være hensigtsmæssigt for administrationens varetagelse, og eventuelle interessekonflikter ikke vil være hindrende herfor.

Det foreslåede *stk. 4* svarer med mindre ændringer til den nuværende § 152, stk. 3.

I *stk. 5* bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for administrators udførelse af hvervet. Udover regler om administrators sikkerhedsstillelse vil der bl.a. kunne fastsættes regler om administrators porteføljeafvaltning, administrators orientering af offentlige myndigheder, herunder Finanstilsynet, administrators orientering af forsikringstagerne samt regler om administrationsboets regnskabsforhold.

Til § 152

Den måde, hvorpå de registrerede aktiver skal tages i administrators besiddelse, svarer til principperne i § 131, stk. 9, om registerets deponering på Finanstilsynets forlangende.

Der er ikke tilset nogen realitetsændring i forhold til den nuværende § 151, stk. 2, bortset fra at det nu er administrator og ikke Finanstilsynet, der skal tage de registrerede aktiver i besiddelse.

I den nuværende § 151, stk. 2, er anført, at det er de registrerede »værdipapirer«, der skal tages i besiddelse. Denne formulering må imidlertid skulle forstås således, at det er alle de registrerede aktiver, der skal tages i besiddelse, da alle de registrerede aktiver udelukkende tjener til fyldestgørelse for de forsikrede, jf. § 131, stk. 1, og da der for disse aktiver er separatiststilling i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs.

De foreslåede *stk. 2, 3, 4 og 5* svarer, bortset fra konsekvensrettelser, til de nuværende § 151, stk. 3, 4, 5, og § 152, stk. 1.

Til §§ 153-154

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af, at administrationen ifølge forslaget skal varetages af en administrator og ikke af Finanstilsynet.

De pågældende bestemmelser udgør retsgrundlaget for den eventuelle nedsættelse af erstatningsbeløbene, som kan blive nødvendig, hvis administrationsboets aktivmasse ikke er tilstrækkelig til at dække forpligtelserne over for forsikringstagerne og de deraf afledte hensættelser. Endvidere er § 153 afgørende for, hvilke forsikringskrav, der i givet fald må tåle nedsættelse.

Som det anføres i den ovenfor citerede udtalelse fra Forsikringsrådet om rentegarantiproblemet, er reglerne ikke udtømmende. Den nævnte eventuelle efterfølgende præcisering af reglerne vil formentlig indebære en ændring af disse bestemmelser.

Til § 155

Som en konsekvens af forslaget om, at administrationen skal varetages af en administrator og ikke af Finanstilsynet foreslås reglen i § 155 ændret, så fremgangsmåden i forbindelse med overdragelse af den administrerede bestand bliver så lig reglen i § 157 om et forsikringsselskabs overdragelse af en forsikringsbestand som muligt.

Indsigelsesfristen på 1 måned - i forhold til 3 måneder i § 157 - er dog bibeholdt under hensyn til de særlige omstændigheder omkring en administreret bestand.

Til § 156

Reglen foreslås ændret som en konsekvens af forslaget om, at administrationen skal varetages af en administrator og ikke af Finanstilsynet.

Stiftelse af det nye gensidige selskab, der skal overtage den administrerede bestand, skal foregå efter lovens almindelige regler om stiftelse af forsikringsselskaber, herunder at Finanstilsynet skal ansøges om koncession.

Til nr. 16

Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at administrationen skal varetages af en administrator og ikke af Finanstilsynet.

Til nr. 17

Med lov nr. 328 af 31. maj 1999 introduceredes holdingselskaber, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder. I forlængelse heraf foreslås, at Finanstilsynets bemyndigelse til at udfærdige bestemmelser

om revision, herunder om intern revision, udvides til at omfatte disse holdingselskaber og deres dattervirksomheder.

Til nr. 18

Med den foreslåede ændring præciseres, at der ikke er tale om en redegørelse svarende til redegørelsen ved bestandsoverdragelser i medfør af § 157, men alene om en meddelelse fra Finanstilsynet.

Til nr. 19

De nævnte bestemmelser § 9 a, stk. 6, § 33 a, stk. 9, § 33 c og § 33 d, er foreslået indsat enslydende i alle finansielle love. Bestemmelserne omhandler koncerner med et holdingselskab i spidsen. I disse koncerner indgår ofte flere typer af finansiell virksomhed. Et krav om eksempelvis udskillelse af de finansielle virksomheder i en delkoncern vil for eksempel for forsikringselskabernes vedkommende skulle stilles i medfør af § 33 d, mens kravet i relation til pengeinstitutter vil skulle afgøres efter den foreslåede § 7 d i bank- og sparekasseloven. I de øvrige finansielle love har Finanstilsynet kompetencen vedrørende bestemmelserne. I lov om forsikringsvirksomhed har Finanstilsynet og Forsikringsrådet kompetencen i fællesskab. Når der er tale om koncerner, hvori der indgår flere forskellige typer af finansiell virksomhed, vil der således kunne opstå en konflikt om, hvem der er den kompetente myndighed, såfremt bestemmelserne i lov om forsikringsvirksomhed ikke undtages Forsikringsrådets kompetence.

Disse kompetencekonflikter vil i øvrigt kunne opstå i alle forhold om koncerner, hvori der indgår flere typer finansiell virksomhed. Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 gør opmærksom på problemet, idet det anføres, at den gældende tilsynslovgivning ikke tager tilstrækkelig hensyn til den øgede aktivitet i finansielle koncerner samt, at ens produkter bør behandles på samme måde i tilsynslovgivningen. Udvalget foreslår at samle alle fælles bestemmelser fra de nuværende fælles love til en generel tilsynslov for finansielle virksomheder.

I forbindelse med en sådan lov må det forventes, at der skal være samme kompetente myndighed for alle bestemmelser, uanset arten af den finansielle virksomhed. Den hermed foreslåede undtagelse til Forsikringsrådets kompetence er således tillige første skridt i denne udvikling.

Til nr. 20

I det foreslåede nye 3. pkt. er det præciseret, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til et forsikringsselskabs lokaler og tilsvarende til lokaler,

hvorfra filialer og mellemmand udøver deres virksomhed.

Denne præcisering er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelserne i Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. en tilsvarende præcisering er allerede gennemført i såvel realkreditloven som lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget har baggrund i den redegørelse, som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndighedernes adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinier for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Der er som udgangspunkt ikke tale om adgang for Finanstilsynet til private boliger men udelukkende forretningslokaler. I ganske få tilfælde er det pågældende selskab dog af så ringe størrelse, at dets forretningslokaler befinder sig i et privat hjem. Adgangen til forretningslokalet skal være nødvendig for, at Finanstilsynet kan udøve den virksomhed, som loven iøvrigt pålægger tilsynet, nemlig at føre tilsyn med selskabernes overholdelse af tilsynslovgivningen. Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor et forsikringsselskab måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Finanstilsynet foretager ordinære inspektionsbesøg i alle forsikringsselskaber med jævne mellemrum. Disse stedlige undersøgelser følger en fast procedure og vil bl.a. indebære gennemgang af specielle områder af relevans for tilsynets vurdering af det pågældende forsikringsselskab. Finanstilsynet kan dog også foretage ekstraordinære inspektioner, hvor der kræves umiddelbar handling fra Finanstilsynets side.

Hvis et selskab undtagelsesvist skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Til nr. 21

Finanstilsynet kan ifølge den gældende stk. 3 indhente oplysninger samt foretage inspektionsbesøg hos forsikringsselskabers moder-, datter- og søsterselskaber samt virksomheder, som selskabet i øvrigt har særlig tilknytning til (associerede virksomheder). Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan skaffe sig

indseende med transaktioner inden for en finansiel koncern, som måtte være af betydning for forsikrings-selskabets soliditet og indskydernes sikkerhed.

I den foreslåede formulering af stk. 3 er det præci-seret, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få ad-gang til disse virksomheder. For så vidt angår forhold-et til Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed henvises til bemærkningerne under pkt. 20.

Opregningen af de virksomheder, som Finanstilsy-net uden retskendelse har adgang til, er udtømmende. De holdingselskaber, som i medfør af lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev underlagt kapitalkrav, vil i egen-skab af modervirksomheder også være omfattet af be-stemmelsen.

For så vidt angår baggrunden for præcisering af be-stemmelsen og de forudsætninger, hvorunder denne skal administreres, henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 20 (§ 240, stk. 1)

Til nr. 22

Som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2 skal Finanstilsynet ikke længere godkende, at et forsik-ringsselskab ved stiftelsen indbetaler selskabskapita-len i andre værdier end kontanter. Bestemmelsen om, at Finanstilsynet i kopi skal modtage de udarbejdede dokumenter i anledning af en senere kapitalforhøjelse, foreslås ændret således, at Finanstilsynet alene skal underrettes herom, såfremt kapitalforhøjelsen sker ved apportindskud eller apportindskud benyttes i for-bindelse med stiftelsen af et forsikringsselskab. Fin-anstilsynet gives herved mulighed for at gøre sig be-kendt med vurderingsmændenes udtalelse om de ind-skudte værdier.

Til nr. 23

Forslaget er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersø-gelsesretter er ophævet og erstattet af lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommisioner. Bestem-melsen indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommision nedsat i medfør af lov om undersøgelseskommisioner.

Til nr. 24

På baggrund af anbefalinger fra udvalget om den fi-nansielle sektor efter år 2000 foreslås, at reglerne om de finansielle virksomheders adgang til at videregive oplysninger ændres. Reglerne suppleres af de generel-le databeskyttelsesretlige regler. Hvor et forhold er re-guleret af begge regelsæt, finder de i lov om forsik-ringsvirksomhed fastsatte regler anvendelse.

Det samme vil gælde i forhold til de regler om be-handling af personoplysninger, der fastsættes i forbin-

delse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om be-skyttelse af fysiske personer i forbindelse med be-handling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (i det følgende benævnt »direkti-vet om behandling af personoplysninger«).

Forslagets *stk. 1* er en videreførelse af den gælden-de § 258, stk. 1, 2. pkt. Personkredsen og de beskytte-de oplysninger er de samme som i den gældende § 258, stk. 1. Det er således både oplysninger om for-sikringstagere, såvel som forsikringsselskabets forret-ningshemmeligheder, der er omfattet af bestemmel-sen.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at medlemmer af ledel-sen m.v. i visse moderselskaber pålægges tavsheds-pligt svarende til, hvad der gælder i deres finansielle dattervirksomheder. Ligestillet hermed er uanset be-tegnelse alle, der varetager tilsvarende opgaver. De øgede krav til de pågældende moderselskaber i form af blandt andet solvenskrav og krav om opgørelse af store engagementer på koncernbasis medfører, at per-soner i de pågældende moderselskaber i stigende om-fang bliver bekendt med oplysninger, der hidrører fra finansielle virksomheder undergivet tavshedspligt. Den i stk. 3 foreslåede adgang til at videregive oplys-ninger til brug for koncerntstyring til visse moders-elskaber vil yderligere øge mængden af oplysninger, der kan videregives til moderselskaber. Forslaget er en naturlig konsekvens af denne udvikling.

Det vil stadig være tilladt at videregive oplysninger, når videregivelsen ikke kan anses som uberettiget. Ef-ter praksis anses det for eksempel ikke som uberettiget at videregive oplysninger, hvor pligten hertil følger af lovgivning. Det anses endvidere ikke som uberettiget, at videregive oplysninger i forbindelse med et forsik-ringsselskabs eventuelle fusion eller sammenlægning med et andet forsikringsselskab, i det omfang det er nødvendigt for, at det overtagende forsikringsselskab kan vurdere boniteten af forsikringsbestanden i det andet forsikringsselskab. I forbindelse med forsik-ringstageres klage til forsikringsankenævnet eller ved civile retssager anses det normalt ikke som uberettiget at videregive oplysninger, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan varetage sine retlige interes-ser. Videregivelse til advokat, revisor eller edb-ser-vicebureau vil efter omstændighederne ikke anses som uberettiget. Når forsikringstageren har givet sit samtykke til offentliggørelse af en oplysning, er der ikke længere nogen beskyttelsesinteresse, og forsik-ringsselskabets videregivelse af oplysningerne vil derfor ikke anses som uberettiget.

Forslagets *stk. 2* er en videreførelse af den adgang til at videregive sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold indenfor koncerner, som ved forslaget fremsættelse findes i lov om forsikringsvirksomhed § 258, stk. 1, 3. pkt.

Videregivelse kan kun ske, såfremt videregivelsen er erhvervsmæssigt begrundet. Videregivelse kan for eksempel være erhvervsmæssigt begrundet, hvor videregivelsen medfører en administrativ eller økonomisk besparelse, for eksempel fordi ensartede serviceopgaver samles i en af de finansielle virksomheder i koncernen.

En følge af kravet om erhvervsmæssig begrundelse er, at der ikke må videregives mere personlige oplysninger end nødvendigt for at tilgodese den erhvervsmæssige interesse i videregivelsen.

Sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold omfatter stamoplysninger (forsikringstagerens navn, adresse, stilling m.v.) samt oplysninger af økonomisk art (forsikringernes art, antal og størrelse) ifølge bemærkningerne til den hidtil gældende bestemmelse.

Efter praksis er blandt andre følgende oplysninger anset som omfattet af begrebet stamoplysninger: navn, stilling, cpr-nummer, telefon- og telefaxnummer, SE-nummer, konstrueret forsikringstagernummer, virksomhedsform, virksomhedsnummer i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, koncernrelationer (moder-/datterselskaber), servicerelationer samt forsikringstagerens ønske om totalrådgivning.

Følgende oplysninger er blandt andre anset for at være omfattet af begrebet oplysninger af økonomisk art: produktinformationer (oplysninger om, hvilke typer af produkter forsikringstageren har), opkrævningsform, betalingssted og administration, skatteindberetningskoder, branchekoder og landekoder. Der er ikke tale om en udtømmende gengivelse af praksis.

Det vil ikke efter dette stykke være tilladt at videregive oplysninger om rent private forhold, jf. nedenfor vedrørende forslaget *stk. 3*, eller andre oplysninger, der ikke er sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold.

Der kan kun videregives oplysninger til de i forslaget nævnte selskaber. Ved forslaget fremsættelse omfattes forsikringselskaber, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Forslagets *stk. 3* indebærer en udvidelse af adgangen til at videregive fortrolige oplysninger. Efter gældende lov må alene sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold videregives til koncernforbundne selskaber, for hvilke der lovmæssigt er fastsat tavshedspligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at alle oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, kan videregives til forsikringselskabets moderselskab, såfremt moderselskabet er en finansiell virksomhed, jf. § 37, stk. 7, til brug for styring af den koncern, forsikringselskabet indgår i.

Ved finansielle virksomheder forstås i overensstemmelse med § 34, stk. 7, forsikringselskaber, pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, virksomheder, der driver accessorisk virksomhed til de nævnte, samt finansieringsinstitutter som defineret i Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (2. bankharmoniseringsdirektiv) artikel 1, nr. 6. Finansielle holdingselskaber, jf. § 37 a, stk. 4, og moderselskaber, jf. § 37 b, stk. 1, jf. lov om banker og sparekasser m.v., er omfattet af definitionen af finansieringsinstitutter.

Efter *stk. 3* kan blandt andet oplysninger om privatpersoners indtægter og formueforhold, restancer, risikoklassifikationer og hensættelser m.v. videregives. Disse oplysninger kan ikke videregives efter *stk. 2*.

Oplysninger, der vedrører rent private forhold, omfatter blandt andet oplysninger om væsentlige sociale problemer, separations- og skilsmissebegæring, familiestridigheder, adoptionsforhold, strafbare forhold, oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, helbredsforhold og seksuelle forhold m.v. Disse oplysninger kan ikke videregives.

Videregivelsen skal ske til brug for styring af den koncern, forsikringselskabet indgår i. Der skabes hermed mulighed for, at moderselskabet i en koncern får det bedst mulige redskab til vurdering af koncernens samlede risici. Det er endvidere en betingelse for videregivelsen, at det modtagende selskab faktisk er den virksomhed, der foretager styringen af den pågældende koncern.

Bestemmelsen omfatter blandt andet oplysninger, som er videregivet i henhold til lov om banker og sparekasser m.v. § 37 b, jf. lov om forsikringsvirksomhed § 34, stk. 7.

Koncernstyring omfatter hverken markedsføring eller rådgivning. Der kan derfor ikke videregives oplysninger til varetagelse af disse formål, og oplysninger, der er videregivet til de nævnte selskaber, kan ikke anvendes til disse formål.

Forslagets *stk. 4* er en videreførelse af den gældende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed § 258, stk. 2, 4. og 5. pkt.

Ved samtykke forstås enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved forsikringstageren indvilger i, at oplysninger om forsikringstageren videregives.

Der gælder ikke noget formkrav til samtykket, som derfor kan afgives såvel skriftligt, herunder digitalt, som mundtligt.

Samtykket skal være specifikt, hvilket indebærer, at det af samtykket klart skal fremgå, hvilke oplysninger der videregives, hvilke formål videregivelsen tjener, samt hvem modtageren af oplysningerne er.

Det er desuden et krav, at forsikringstageren er informeret om samtykkets indhold. Herved forstås, at forsikringsselskabet skal sikre sig, at forsikringstageren har tilstrækkelig information til fuldt ud at forstå samtykkets omfang. Det påhviler forsikringsselskabet at løfte bevisbyrden for, at der foreligger et samtykke som krævet efter bestemmelsen.

Samtykket skal være udtrykkeligt, og et stiltiende samtykke er derfor ikke tilstrækkeligt.

Efter forslaget *stk. 5, 1. pkt.*, skal forsikringsselskabet påse, at de personer, der modtager fortrolige oplysninger om forsikringstagerens forhold, har kendskab til, at de er omfattet af tavshedspligt. Dette kan eventuelt ske ved, at den modtagende virksomhed forpligter sig til at informere sine medarbejdere, hvorefter forsikringsselskabet ikke selv behøver at informere den enkelte medarbejder. Såfremt den modtagende virksomhed er en finansiel virksomhed, hvor de ansatte i forvejen er underlagt en lovfastsat særlig tavshedspligt, kan det afgivende forsikringsselskab forudsætte, at de ansatte er bekendt med tavshedspligten.

Det påhviler forsikringsselskabet at fastsætte retningslinier for, hvilke oplysninger, der kan videregives efter forslaget *stk. 6*. Disse retningslinier skal være offentligt tilgængelige. Formålet med reglen er at give forsikringstageren mulighed for at fravælge et selskab, der videregiver flere oplysninger, end forsikringstageren ønsker.

Retningslinierne skal angive, hvilke typer af oplysninger om forsikringstageren der videregives til hvilke typer af virksomheder. Det behøver ikke at være en detaljeret opremsning af alle oplysninger, men retningslinierne skal give forsikringstagerne et tilstrækkeligt præcist indtryk af, hvor personlige oplysninger der videregives. Retningslinierne behøver ikke at blive udleveret til alle forsikringstagere, men de skal være tilgængelige for alle forsikringstagere. Dette vil eksempelvis være tilfældet, såfremt retningslinierne fremgår af en brochure, der kan udleveres til interesserede forsikringstagere.

Til nr. 25

1. pkt. er uændret i forhold til den gældende bestemmelse. I *2. og 3. pkt.* foreslås bødestraf for ikke at overholde tavshedspligten efter forslaget § 257 b. Det foreslås endvidere at strafbelægge uberettiget udnyttelse af de fortrolige oplysninger. Som efter den gældende § 258, stk. 1, 2. pkt., er det således belagt med straf både at overtræde tavshedspligten og uberettiget at udnytte fortrolige oplysninger.

Til § 2

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2000.

Overgangsreglen i *stk. 2* sikrer, at den ansvarshavende aktuar, der ved lovens ikrafttræden tillige er ansat som direktør i selskabet, kan fortsætte hermed, indtil den pågældende fratræder ansættelsesforholdet.

I *stk. 3* foreslås, at reglerne om, at perioden fra regnskabs afslutning til generalforsamlingens afholdelse højst må udgøre 5 måneder mod nu 6 måneder, første gang skal finde anvendelse, når årsregnskabet afsluttes i år 2000. Afsluttes et årsregnskab eksempelvis 31. december 2000, skal generalforsamlingen således være afholdt inden udgangen af maj måned 2001.

Overgangsreglen i *stk. 4* sikrer, at de forsikringsselskaber, der har et regnskabsår, der afviger fra kalenderåret får en periode til at foretage omlægningen til kalenderåret. I alt 35 forsikringsselskaber har p.t. regnskabsår, der afviger fra kalenderåret. Det foreslås, at disse selskaber senest med virkning for år 2002 skal have omlagt deres regnskabsår, så det følger kalenderåret. Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at dispensere fra dette krav. Dispensationen tænkes specielt anvendt i tilfælde, hvor selskabet er under afvikling eller i tilfælde, hvor andre forhold gør det uhensigtsmæssigt, at omlægningen skal finde sted inden for denne frist. Omlægningsperioden må i henhold til forslaget ikke overstige tolv måneder. Dette krav svarer til årsregnskabslovens krav i forbindelse med omlægninger, jf. § 3, stk. 3, i årsregnskabsloven.

Forslaget medfører, at forsikringsselskaber, der i dag driver anden erhvervsvirksomhed sammen med forsikringsselskaber, pengeinstitutter, fondsmægler-selskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet, kan fortsætte med at drive de pågældende virksomheder. De pågældende selskaber pålægges at underrette Finanstilsynet herom, af hensyn til den fremtidige håndhævelse af bestemmelsen.

*Til § 3**Færøerne og Grønland*

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende formulering

Gældende formulering

§ 6. Et forsikringsselskab må ikke drive anden virksomhed end den forsikringsvirksomhed, der angives i koncessionen, medmindre andet følger af § 6 a.

Stk. 2. Et forsikringsselskab antages at drive anden virksomhed, såfremt selskabet

- 1) udøver en bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver virksomhed af anden art end forsikringsvirksomhed eller virksomhed efter § 6 a, eller
- 2) sammen med andre forsikringsselskaber eller pensionskasser udøver en bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver anden virksomhed end forsikringsvirksomhed eller virksomhed efter § 6 a, og som ikke er et kapitalformidlingsaktieselskab.

Stk. 3. Kapitalformidlingsaktieselskaber er aktieselskaber, hvis formål alene er at erhverve ejerandele eller i øvrigt anbringe midler i en eller flere erhvervsvirksomheder.

Lovforslaget

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 684 af 23. august 1999, foreta- ges følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Et forsikringsselskab må ikke drive an- den virksomhed end den forsikringsvirksomhed, der angives i koncessionen, medmindre andet følger af stk. 3 samt af § 6 a.

Stk. 2. Et forsikringsselskab antages at drive anden virksomhed, såfremt selskabet udøver en bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver virksomhed af anden art end forsikringsvirksomhed eller virksomhed efter § 6 a.

Stk. 3. Et forsikringsselskab kan i fællesskab med andre virksomheder drive anden virksomhed, såfremt

- 1) forsikringsselskabet ikke direkte eller indi- rekte har bestemmende indflydelse på virk- somheden,
- 2) forsikringsselskabet ikke driver virksomhe- den sammen med pengeinstitutter, forsik- ringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsik- ringsselskabet, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end forsikringsselskabet.

Bilag til f. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed

Gældende formulering

Stk. 4. Når flere forsikringsselskaber indgår i en koncern, hvor moderselskabet ikke er et forsikringsselskab, eller indgår i et administrationsfællesskab, anses de pågældende forsikringsselskaber som ét forsikringsselskab ved anvendelsen af stk. 2. Et forsikringsselskabs eventuelle dattervirksomheder anses i forening med moderselskabet tilsvarende som ét forsikringsselskab.

Lovforslaget

Stk. 4. Et forsikringsselskabs eventuelle dattervirksomheder anses i forening med moderselskabet som ét forsikringsselskab ved anvendelsen af stk. 2 og 3.

Stk. 5. Hvis et forsikringsselskab eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. kommer til at drive anden virksomhed i strid med stk. 1 eller stk. 3, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelsen af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse vil være forbundet med et økonomisk tab.

§ 16. Selskabskapitalen skal indbetales kontant. Finanstilsynet kan dog tillade, at indbetaling sker i andre værdier end kontanter (apportindskud).

2. §§ 16 og 18 ophæves.

Stk. 2. Med ansøgningen til Finanstilsynet i henhold til stk. 1, 2. pkt., skal følge den i aktieselskabslovens § 6 a, stk. 1, omhandlede vurderingsberetning.

Stk. 3. Stiftelsesdokumentet skal indeholde oplysning om, hvorvidt ansøgning i henhold til stk. 1, 2. pkt., er indgivet til Finanstilsynet. Såfremt Finanstilsynets tilladelse allerede foreligger, skal tilladelsen og vilkårene herfor gengives i stiftelsesdokumentet.

Stk. 4. Såfremt Finanstilsynet ikke tillader det ansøgte apportindskud, kan stiftelsesdokumentet ikke underskrives. Er stiftelsesdokumentet allerede underskrevet, når Finanstilsynets afslag meddeles, medfører dette stiftelsesdokumentets bortfald.

Stk. 5. Konstituerende generalforsamling kan ikke afholdes, forinden Finanstilsynets afgørelse i henhold til stk. 1, 2. pkt., foreligger.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved kapitalforhøjelser.

Stk. 7. Såfremt et stiftelsesdokument ikke indeholder oplysning som nævnt i stk. 3, 2. pkt., finder stk. 3 tilsvarende anvendelse på tegningslister.

Gældende formulering

§ 18. Selskabets erhvervelse fra en stifter, en garant eller en aktionær af formueværdier i tilfælde omfattet af aktieselskabslovens § 6 c, skal godkendes af Finanstilsynet. Den i aktieselskabslovens § 6 a nævnte vurderingsberetning skal indsendes til Finanstilsynet.

*Lovforslaget*3. I § 33 a indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Bestemmelserne i stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse på erhvervelse af kvalificerede andele i forsikringsselskabets moderselskab, når moderselskabets virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder.«.

4. Efter § 33 b indsættes i kapitel 3 a:

»§ 33 c. Finanstilsynet kan pålægge et holdingselskab, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, herunder mindst ét forsikringsselskab, at udskille de finansielle virksomheder i en delkoncern under et andet holdingselskab, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder, såfremt

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at holdingselskabet ikke skal opfylde solvenskravene i § 34, stk. 7,
- 2) et medlem af holdingselskabets bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 9 a, stk. 1, nr. 1-3, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

§ 33 d. Finanstilsynet kan forlange, at et forsikringsselskabs moderselskab, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i finansielle virksomheder, afhænder kapitalandelene i forsikringsselskabet, såfremt

- 1) moderselskabet ikke opfylder solvenskravene i § 34, stk. 7,
- 2) et medlem af moderselskabets bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 9 a, stk. 1, nr. 1-3, eller
- 3) moderselskabet modvirker en forsvarlig drift af forsikringsselskabet.«.

*Gældende formulering***§ 34.**

Stk. 3. Økonomiministeren fastsætter bestemmelser om, hvorledes solvensmargenen beregnes, og om, i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond og andre reserver kan medregnes til basiskapitalen, samt om Finanstilsynets beføjelser til i forbindelse med bedømmelsen af selskabets regnskab at tillade, at andre forhold tages i betragtning ved afgørelsen af, om selskabets basiskapital er tilstrækkelig.

§ 72. Med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, finder aktieselskabslovens §§ 2-10, § 11, stk. 1 og 3, § 12, stk. 1-4, § 13, §§ 29-38, §§ 49-55 a, § 56, stk. 4, §§ 57 og 58, §§ 61-64, § 95, § 111, stk. 2 og 3, §§ 112-114, §§ 115-118, §§ 120-126, §§ 134 a-134 c, § 134 e, stk. 1 og 2, 1. pkt., og stk. 4-6, §§ 134 i-134 k, kapitel 16, kapitel 19, § 160, § 161 og §§ 176-178 tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringselskaber.

§ 74. I gensidige forsikringselskaber skal garantikapitalen være fuldt indbetalt, inden selskabet kan optages i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

§ 89.

Stk. 2. Har selskabet koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal der til varetagelse af de nødvendige forsikringstekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser, være ansat en ansvarshavende aktuar godkendt af Finanstilsynet.

§ 92a.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan interne revisions- eller vicerevisionschefer tillige være interne revisions- eller vicerevisionschefer i tilknyttede virksomheder.

§ 107. Senest 6 måneder efter udløbet af hvert regnskabsår skal der afholdes ordinær generalforsamling. På denne skal fremlægges årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning. I moderselskaber skal endvidere koncernregnskabet fremlægges.

Lovforslaget

5. I § 34, stk. 3, ændres »i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond og andre reserver« til: »i hvilket omfang aktiekapital (selskabskapital), sikkerhedsfond, andre reserver samt efterstillede kapitalelementer«.

6. I § 72, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 1 og 3,« til: »§ 11,«.

7. § 74 ophæves.

8. I § 89, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Stillingen som ansvarshavende aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen i selskabet.«

9. I § 92 a, stk. 4, indsættes efter »virksomheder«: »og i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab«.

10. I § 107, stk. 1, ændres »Senest 6 måneder« til: »Senest 5 måneder«.

Gældende formulering

§ 119. Regnskabsåret skal omfatte tolv måneder. Dog kan et selskabs første regnskabsperiode omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst atten måneder. Senere omlægning af regnskabsåret kan finde sted, når særlige forhold tilsiger det. Omlægningsperioden skal da omfatte et kortere tidsrum end tolv måneder. Omlægningen skal anføres i noterne og behørigt begrundes.

Stk. 2. Virksomheder, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmindre særlige forhold tilsiger andet. Er det ved etablering af koncernforhold nødvendigt at omlægge en dattervirksomheds eller et moderselskabs regnskabsår, kan omlægningsperioden uanset stk. 1, 4. pkt., omfatte op til atten måneder.

§ 128.

- 3) realkreditobligationer efter realkreditlovens § 1, stk. 4, samt andre obligationer udstedt her i landet eller i lande omfattet af zone A, og som frembyder tilsvarende sikkerhed,

§ 144 a. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for transaktioner, der indgås mellem et forsikringsselskab og virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med forsikringsselskabet som dattervirksomheder, associerede virksomheder, moderselskaber eller som moderselskabernes associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder.

*Lovforslaget***11. § 119** affattes således:

»§ 119. Regnskabsåret er kalenderåret. Dog kan et forsikringsselskabs første regnskabsperiode omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst atten måneder.«

12. I § 128, *stk. 1, nr. 3*, ændres »realkreditlovens § 1, stk. 4,« til: »realkreditlovens § 1, stk. 5,«.

13. I § 144 a, indsættes efter »eller som moderselskabets associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder«: »samt for transaktioner, der indgås mellem forsikringsselskabet og virksomheder eller personer, der direkte eller indirekte ejer 20 pct. eller mere af kapitalandelene eller stemmerettighederne i forsikringsselskabet samt disses dattervirksomheder og associerede virksomheder.«

14. I § 144 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalingerne fra forsikringsselskabet, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om rente ved forsinket betaling.«

Gældende formulering

Kapitel 15

Administration af et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand

§ 151. Tages et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand under administration i henhold til § 250 eller § 253, skal selskabets koncession tilbagekaldes. Beslutningerne skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal tage samtlige værdipapirer, som er registreret til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 131, i besiddelse. Samtlige disse midler skal udgøre en særlig masse, der udelukkende skal tjene til dækning af de forsikredes krav.

Stk. 3. Erklæres et livsforsikringssselskab konkurs, oversender skifteretten straks de i stk. 2 nævnte midler til Finanstilsynet.

Stk. 4. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet. Derimod kan Finanstilsynet på administrationsboets vegne fordrø, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. § 154, stk. 1, mangler, for at de forsikringsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 154, stk. 2, er dækket. Endvidere kan Finanstilsynet på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets solvensmargin opgjort ved administrationsboets begyndelse, jf. §§ 34 og 73.

Stk. 5. Erklæres et livsforsikringssselskab konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Lovforslaget

15. Kapitel 15 affattes således:

»Kapitel 15

Administration af et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand

§ 151. Træffer Finanstilsynet beslutning om, at et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 176, stk. 5, 250 eller 253, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå forsikringsbestandens administration.

Stk. 2. Når en forsikringsbestand tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde livsforsikringssselskabets koncession samt foranledige beslutningerne om administrationens iværksættelse, administrators udnævnelse samt koncessionens tilbagekaldelse registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. For at sikre administrationens forsvarlige varetagelse kan administrator, såfremt han skønner det nødvendigt, udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i for administrationen relevante forhold, herunder forsikringsforhold, såsom aktuariemæssige forhold eller forhold vedrørende porteføljeforvaltning.

Stk. 4. Honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for administrators udøvelse af hvervet, herunder om administrators sikkerhedsstillelse.

Gældende formulering

§ 152. Finanstilsynet skal forvalte de fra selskabet modtagne midler og kan hos selskabet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alle til administrationen nødvendige bøger og dokumenter udleveret.

Stk. 2. Efter indhentet udtalelse fra Finanstilsynet kan økonomiministeren udnævne administratorer til på Finanstilsynets vegne at forestå forvaltningen af de modtagne midler.

Stk. 3. Honorar til administratorer og andre udgifter udredes i forbindelse med administrationen af administrationsboet. Honorarets størrelse fastsættes af Finanstilsynet.

§ 153. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan tilbagekøb af tegnede forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 128, stk. 1, nr. 7, nævnte policelån.

Lovforslaget

§ 152. Administrator skal tage samtlige registrerede aktiver, jf. § 131, i besiddelse. I den forbindelse skal administrationsboet ved administrator registreres som berettiget i en værdipapircentral med hensyn til fondsaktiver og i tingbogen for så vidt angår fast ejendom. Med hensyn til øvrige registrerede aktiver skal disse håndpantesættes til fordel for administrationsboet ved administrator. De registrerede aktiver skal udgøre en særlig masse, der udelukkende skal tjene til dækning af de forsikredes krav.

Stk. 2. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, oversender skifteretten straks de i stk. 1 nævnte midler til administrator.

Stk. 3. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne fordrø, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. § 154, stk. 1, mangler, for at de forsikringsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 154, stk. 2, er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets solvensmargen opgjort ved administrationsboets begyndelse, jf. §§ 34 og 73.

Stk. 4. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, efter administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 5. Administrator skal forvalte de fra selskabet modtagne midler og kan hos selskabet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alle til administrationen nødvendige bøger og dokumenter udleveret.

§ 153. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan tilbagekøb af tegnede forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 128, stk. 1, nr. 7, nævnte policelån.

Gældende formulering

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de før dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med et så stort beløb, som Finanstilsynet efter omstændighederne finder forsvarligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

§ 154. Så snart Finanstilsynet har taget de i § 151, stk. 2, omhandlede midler i besiddelse, skal det lade dem vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

Stk. 2. Samtidig skal Finanstilsynet beregne de forsikringsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse. Finanstilsynet kan dog, såfremt det skønnes nødvendigt, fastsætte et andet grundlag for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser end de for selskabet ved administrationens begyndelse gældende beregningsgrundlag.

§ 155. Finanstilsynet skal snarest muligt efter, at vurdering og beregning i henhold til § 154 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal Finanstilsynet, hvis det finder tilbudet antageligt, udarbejde en redegørelse for stillingen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab. Medfører overenskomsten nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Lovforslaget

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de før dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med et så stort beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvarligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

§ 154. Så snart administrator har taget de i § 152, stk. 1, omhandlede midler i besiddelse, skal administrator lade dem vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

Stk. 2. Samtidig skal administrator beregne de forsikringsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse. Administrator kan dog, såfremt det skønnes nødvendigt, fastsætte et andet grundlag for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser end de for selskabet ved administrationens begyndelse gældende beregningsgrundlag.

§ 155. Administrator skal snarest muligt, efter at vurdering og beregning i henhold til § 154 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om Finanstilsynets tilladelse til overdragelsen, medmindre administrator indhenter den enkelte forsikringstagers accept. Ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den overenskomst, der er afsluttet mellem administrationsboet og det overtagende selskab og af sådanne oplysninger om dette selskab, som Finanstilsynet finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne. Medfører overenskomsten nedsættelse af forsikringsbeløbene eller ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Gældende formulering

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end en måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 nævnte frist træffer Finanstilsynet under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelse sket på sådan måde, at ikke alle administrationsboets midler er medgået, skal Finanstilsynet afgive overskuddet til selskabet eller til dets bo.

§ 156. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 155, skal Finanstilsynet foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stillingen og den af Finanstilsynet beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i § 155, stk. 2, angivne måde. Forslag til de vedtægter og det grundlag, hvorefter det nye selskab skal drive sin virksomhed, fremlægges til eftersyn på Finanstilsynets kontor. Udkast til vedtægter udleveres på begæring fra Finanstilsynets kontor eller på anden måde, som Finanstilsynet måtte finde hensigtsmæssigt.

Lovforslaget

Stk. 2. Medmindre Finanstilsynet på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end en måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagere, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2, nævnte frist træffer Finanstilsynet under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelse sket på sådan måde, at ikke alle administrationsboets midler er medgået, skal administrator afgive overskuddet til selskabet eller dets bo.

§ 156. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 155, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. § 72 og aktieselskabslovens § 3. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold, jf. § 14, og den af administrator beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i § 155, stk. 2, angivne måde.

Gældende formulering

Stk. 2. Bestemmelserne i § 14 og § 72, jf. aktieselskabslovens § 3, §§ 5-9 og § 176, finder ikke anvendelse ved stiftelse af gensidige selskaber i henhold til stk. 1. Såfremt der kan tegnes garantiandele af andre end forsikringstagerne, finder tillige § 72, jf. aktieselskabslovens § 7 og § 8 anvendelse. I så fald træder den i stk. 1, 3. pkt., nævnte redegørelse i tegningslistens sted, og Finanstilsynet udøver de beføjelser, der ved § 72, jf. aktieselskabslovens § 8, stk. 1, er tillagt stifterne.

Stk. 3. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 151, stk. 4, nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 4. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og Finanstilsynet tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller til et andet selskab skal foretages.

§ 176.

Stk. 5. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, skal Finanstilsynet tage forsikringsbestanden under administration i henhold til denne lovs kapitel 15.

§ 179.

Stk. 12. Stk. 6, 9 og 10 gælder tilsvarende for et forsikringsselskabs dattervirksomheder samt for et moderselskab, der omfattes af § 123, stk. 3, og et sådant selskabs dattervirksomheder.

§ 213 a. Ved overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med § 211 og § 213 skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en redegørelse for overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Lovforslaget

Stk. 2. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 152, stk. 3, nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 3. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller til et andet selskab skal foretages.«.

16. § 176, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, skal forsikringsbestanden tages under administration i henhold til dennes lovs kapitel 15.«.

17. I § 179, stk. 12, indsættes efter »§ 123, stk. 3,«: »eller § 34, stk. 7,«.

18. I § 213 a ændres »en redegørelse for overdragelsen« til: »en meddelelse om overdragelsen«.

*Gældende formulering***§ 237.**

Stk. 2. Finanstilsynet varetager de i stk. 1 nævnte opgaver i forening med et råd (Forsikringsrådet).

§ 240. Finanstilsynet kan undersøge de af loven omfattede forsikringsselskabers forhold. Forsikringsselskaberne skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Tilsvarende gælder filialer omfattet af § 211, filialer omfattet af de i medfør af § 219 fastsatte regler samt mellemmand.

§ 240.

Stk. 3. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af et forsikringsselskabs økonomiske stilling, har Finanstilsynet endvidere adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke selskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse, jf. definitionerne i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 7 og 8.

§ 240 a.

Stk. 6. De i anledning af en forhøjelse af selskabskapitalen oprettede dokumenter skal i bekræftet genpart indsendes til Finanstilsynet.

§ 240 c.

Stk. 5. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 7) Kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter, nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a.

*Lovforslaget***19. I § 237, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:**

»Forsikringsrådet behandler dog ikke spørgsmål vedrørende § 33 a, stk. 9, § 33 c og § 33 d.«.

20. I § 240, stk. 1, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til et forsikringsselskab med henblik på indhentelse af oplysninger og ved inspektioner.«.

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

21. § 240, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* I det omfang, det er nødvendigt for bedømmelsen af et forsikringsselskabs økonomiske stilling, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke selskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse. jf. definitionen i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 7 og 8.«.

22. § 240 a, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Såfremt indbetaling af selskabskapitalen sker med andre værdier end kontanter, skal ved stiftelsen og ved senere forhøjelser de i denne anledning oprettede dokumenter i bekræftet genpart, indsendes til Finanstilsynet.«.

23. § 240 c, stk. 5, nr. 7, affattes således:

»7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***24.** Efter § 257 a indsættes i kapitel 29:

»257 b. Stiftere, bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af repræsentantskabet, vurderingsmænd, ansvarshavende aktuarer, revisorer, granskningsmænd, likvidatorer og generalagenter samt deres suppleanter, direktører og øvrige ansatte, må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Tilsvarende gælder bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af repræsentantskabet, revisorer og granskningsmænd samt deres supleanter, direktører og øvrige ansatte i moderselskaber, jf. § 34, stk. 7.

Stk. 2. Såfremt videregivelsen er erhvervs-mæssigt begrundet, kan sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold videregives til koncernvirksomheder, der er underlagt en tavshedspligt som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, kan videregives til forsikringsselskabets moderselskab til brug for styring af virksomheder i koncernen, såfremt moderselskabet er en finansiel virksomhed, jf. § 34, stk. 7.

Stk. 4. Oplysninger om rent private forhold må kun videregives med forsikringstagerens samtykke. Ansatte i koncernforhold, der får sådanne oplysninger, er underkastet den i stk. 1 nævnte tavshedspligt.

Stk. 5. Forsikringsselskabet skal påse, at de personer, der får kendskab til oplysningerne, er bekendt med deres tavshedspligt.

Stk. 6. Forsikringsselskabet skal udarbejde retningslinier for, i hvilket omfang oplysninger om forsikringstagerens forhold kan videregives. Retningslinierne skal være offentligt tilgængelige.«.

Gældende formulering

§ 258. Er strengere straf ikke forskyldt efter borgerlig straffelov, straffes overtrædelser af lovens forskrifter om indsendelse af anmeldelser, meddelelser og årsregnskaber til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med bøde. På samme måde straffes stiftere, bestyrelsesmedlemmer, direktører, og øvrige ansatte, medlemmer af repræsentantskabet, vurderingsmænd, ansvarshavende aktuarer, revisorer, granskningsmænd, likvidatorer og generalagenter samt deres suppleanter, dersom de uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til. Sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold kan videregives til koncernvirksomheder, jf. definitionen i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i 2. pkt, såfremt dette er erhvervs-mæssigt begrundet. Oplysninger i øvrigt, herunder oplysninger om rent private forhold, må dog kun videregives med forsikringstagerens samtykke. Ansatte i koncernforhold, der får sådanne oplysninger, er underkastet den i 2. pkt. nævnte tavshedspligt.

Lovforslaget

25. § 258, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Er strengere straf ikke forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelser af lovens forskrifter om indsendelse af anmeldelser, meddelelser og årsregnskaber til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med bøde. Overtrædelse af § 257 b straffes med bøde, for så vidt højere højere straf ikke er forskyldt efter straffeloven. På samme måde straffes personer, der uberettiget udnytter fortrolige oplysninger, jf. § 257 b.«.

Til lovforslag nr. L 115. Skriftlig fremsættelse (2. december 1999)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Koncernregler, regnskabsår, administration af livsforsikringsbestande m.v.).
(Lovforslag nr. L 115).

Med lovforslaget udmøntes en række anbefalinger fra Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000. Lovforslaget indebærer en styrkelse af tilsynet med finansielle koncerner.

Der indføres krav om, at Finanstilsynet skal godkende aktionærer, og at ledelsen skal opfylde krav om egnethed og hæderlighed. Derudover får Finanstilsynet mulighed for at forlange afhændelse af kapitalandele, og at de finansielle virksomheder udskilles i en koncern for sig. Desuden sker der en harmonisering og en udbygning af reglerne om koncerninterne transaktioner. Bl.a. sker der en udvidelse af kredsen af virksomheder, der er omfattet af reglerne.

Med henblik på at styrke muligheden for at styre de samlede risici inden for en koncern foreslås en udvidelse af adgangen til at videregive kundeoplysninger til finansielle virksomheders moderselskaber. Det er en betingelse, at videregivelsen er nødvendig som et led i styringen af koncernens virksomheder, hvilket ikke omfatter videregivelse til brug for markedsføring eller kunderådgivning, og at videregivelsen ikke ved-

rører oplysninger om kundens rent private forhold. Når der foreligger en afklaring vedrørende Justitsministeriets lovforslag om behandling af personoplysninger, kan der blive tale om at foreslå yderligere ændringer af reglerne i de finansielle love om videregivelse af kundeoplysninger.

Som følge af indførelsen af regler for finansielle koncerner ændres Forsikringsrådets kompetence i forhold til Finanstilsynet. For at styrke muligheden for aktivt ejerskab og effektiv forretning af pensionsopsparing lempes reglerne om finansielle virksomheder, herunder forsikringsselskabers mulighed for at udøve bestemmende indflydelse i ikke-finansielle virksomheder, således at to finansielle virksomheder tilsammen kan udøve bestemmende indflydelse.

For at skabe overensstemmelse med behandlingen af finansielle virksomheders likvidations- og konkursboer og de af loven omfattede administrationsboer foreslås det, at behandlingen af sådanne administrationsboer fremover skal varetages af en af Finanstilsynet udnævnt administrator i stedet for Finanstilsynet.

Endvidere præciseres bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til at foretage inspektioner uden retskendelse.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.